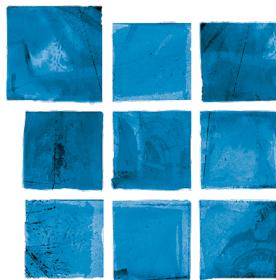

הציגת פרויקטים

מחזור ב"ד – בית ספר מנDEL למנהיגות חינוכית

”מה עושים עם רעיון?”

בית ספר מנDEL למנהיגות חינוכית, מחרזר ב”ד

הציג פרויקטים

3-4 ביולי 2017

מסקן זה נכתב ומוגש על דעתם הבלעדית של הכותבים. אין באמור במסמך זה
משמעות נקייה עמדת ויאו המלצה של קהן מנדל ישראל (ער) ויאו בית ספר מנדל
למנהיגות חינוכית (ער). אין להתייחס למידע זה כמחיב ויאו כהמלצה ויאו כיעוץ
משפט ויאו כיעוץ פיננסי ויאו אחר כלשה. השימוש במידע הינו על אחריותו
הבלעדית של המשתמש בו ואין להקן מנדל-ישראל (ער) ויאו לבית ספר מנדל
למנהיגות חינוכית (ער) כל אחריות על המידע ויאו השימוש במידע ויאו תוצאותיו
בכל אופן או דרך שהיא.

לפניכם תמצית פירות עמלם של 19 עמיתות ועמיתי מחזור כ"ד בבית ספר מנדל למנהיגות חינוכית - פירות מסע לימודי אישי של כל אחד ואחת מהם, וمسע של קבוצה, שהחל בספטמבר 2015 ומגיע לסיומו בימים אלו ממש. יש מעט מאוד מקומות (אם בכלל) ומעט מאוד הzdמנויות בחו"ן של אדם שכחם ניתנת לו האפשרות להקדיש שנתיים שלמות ומלאות, בתנאי ללימוד הנדרים וכחلك מקבוצה נבחרת העברת את התהילך ייחד, לטובת מסע לימוד של התפתחות מקצועית ואישית.

מסע הלימוד "מנדי" מורכב משלושה "אבות מזון" עיקריים:
א. חידוד זהות המקצועית דרך עיון, למידה, בירור השקפות
עולם וגיבש חזון

ב. לימוד שדה התוכן - הן ברמה המחקרית-התאורטית והן
ברמת המעשה

ג. הצעה לההערבות ומעשה בעולם החינוך

עדויות ל-19 המסעות האישיים של עמיתי ועמיתות מחזור כ"ד מונחות כאן לפניכם. החוברת כולה, כמובן, היא עדות למסע המשותף של מחזור כ"ד.

דני בר גיורא,

מנהל בית ספר מנדל למנהיגות חינוכית

יום ב' ט' חנוך תשע"ז | 3 ביולי 2017

התקנות	10:00-09:30
ברכות	10:20-10:00
דני גירא - מנהל בית ספר מנDEL למנהיגות חינוכית רותי להבי - דיקנית העמיתים 曩יגות העמיתים - אלינית דרור , ענת יונה עמד'י וגליה בונה	• • •
"מה עושים עם רענן?" על הפרויקטים והתהליכי התפתחותם - דיאנה דubar ציפורה גוטמן - כפר ראשון בארץ לנערות חרדיות במצבי סיכון ומצוקה	10:30-10:20
מגיבים: ד"ר בני פישר, מנהל המנהל לחינוך התיישבותי במשרד החינוך שלומי כהן, ראש תחום נוער במשרד ירושלים ותבואה, אורט ישראל	11:10-10:30
רביטל דואק - תוכנית גiley האטו"ם לנערות חסיפה, קידום והכונה של מקצועות מדעים טכנולוגיים מגיב: רון סופר, ראש מכון גורלניק להשכחת החזרה והמלידה, אורט ישראל	11:40-11:10
הפסקת קפה	12:00-11:40
דיאנה דubar - חינוך וניש מגדר בכתי ספר ערביים בירושלים המזרחית מגיב: עפאל קדרומי, מנהלת בית ספר עיסואה יסודי לבנות	12:30-12:00
הילה סופרמן הרינק - עו"סות חדש עבדה עם ערים ועריונות במצב מצוקה וסיכון מגיב: ניצן נהו, צעריה ואמנית	13:00-12:30
ארוחת צהרים	14:15-13:00
אתනחתא אמנהותית במליאה	14:30-14:15
נדב גריינברג - כבד את אבוי ואת אמו בעיר מכובדת הרים, מוסדות חינוך נרטמים לטובות ההורות מגיב: אסנת הריאל, מנכ"לית מכון אדרל	15:00-14:30
איציק שחר - בית חינוך "כלנו" בית לחינוך חברתי פוליטיסטי הדוגל בשיטות למידה עתירות חשיבה מגיב: רותי להבי, חברת סגל בית ספר מנDEL למנהיגות חינוכית	15:30-15:00
הפסקת קפה	15:50-15:30
הצגה משותפת: "כל הדרכים מובילות אל העיר" שומרת ברדה - "ארץ עיר" העיר במעשה המובילות החברתיות סיגלית רחמן - שלא יגמר לעולם! קיימות, עירוניות ומה שבינהן	17:05-15:50
מייכאל קרסנר - מזיקה כמנוף להתקפות אישית של הילך מגיב: ד"ר אמלי סילברמן, המנהלת האקדמית ומיסדת הקליניקה האורובנית, המחלקה לגיאוגרפיה, האוניברסיטה העברית	17:30-17:05
סיכום היום	

יום ג' י' تموز תשע"ז | 4 ביולי 2017

חדר מס' 2 גילה בונה - חברה משוחורת מגזנות: מודל ללמידה והובלה שניי' מגיב: מס' א'יצק, רכזת תחום חינוך נגד גאננות, ומנהלת תוכנית המשפט ההורופנטאי הבינלאומי האגדה לclassified האזרה	09:45-09:30 מושבים מקבילים חדר מס' 1 מוסטי וקנין - חיבורים זה כל התורה! חינוך קהילה וניהול בעין משותפת מגיב: קובי עמר, מפקח על בתי ספר עלי-יסודיים בירושלים
חדר מס' 2 יעקב קורצוייל - הורה ולמידה רפלקטיבית ככליה בפיתוח זהות מקצועית של פרחי ההוראה מגיב: ד"ר אלן גוטלב, מנהל מכון מנדל למנהיגות	11:10-10:30 מושבים מקבילים חדר מס' 1 אופיר סליפוי - מסע לארכץ אחרית מגיב: יאיר שלג, עיתונאי וסופר
	11:40-11:10 הפסקת קפה
עשהאל שרייר - הגדרת ערכי ליבה למערכת החינוך הממלכתית מגיב: שמעון אדלר, חבר סגל בית ספר מנדל למנהיגות חינוכית יהודית פרידמן - ממצוי לרוצוי, בית הספר של מגיב: ד"ר אטואל גבא, מדריכה פדגוגית סמינר הקיבוצים שמעיר יגר - חינוך הומניסטי מקצועני מגיב: ד"ר עוזי מלמד, לשעבר סמכ"ל רשות אורט וראש הוועדה לעיזוב התכניות הללאומיות להאחתם המכילות למאה ה-21 ארוחת צהרים	12:10-11:40 12:40-12:10 13:10-12:40 14:15-13:15 14:45-14:15 15:45-14:45
הציגה משותפת: בית ספר - חירות, אהווה ושוויון בתיה חורי יfine - חינוך לח חיים משותפים בבית ספר 'מגזר' ענות יונה עמדת - הציבור המוסותי כעדשה לחינוך בשותפות מגיב: יופה בנינה, מכון שלום הרוטמן ושותיל	16:15-15:45 16:45-16:15 16:45
הפסקה	阿森 16:45

אופיר סליפוי

oslipoy@mandel.org.il | 054-2440102

אופיר הוא איש חינוך. קודם ללימודיו בבית הספר כיהן חמש שנים כמנהל האגף לחינוך בתנועת הצוקים העבריים בישראל וכסגן המז"ל. במסגרת תפקיד זה היה אחראי על פעילותם החינוכית של כלל חניכי התנועה, לרבות הטוילים ומחנות הקיץ. בתקופת כהונתו צמחה התנועה מ-55,000 חניכים לכ-80,000. תחת האגף לחינוך שנייה פעלו גם מחלקות הדריכה, ההגשמה והמחלקות לאחריות חברתית - שילוב חניכים עם צרכים מיוחדים, שילוב בעליים ובני עולים ושילוב ילדים ונוער במצבים סיכון. כמו כן היה אופיר שליח התנועה והסוכנות היהודית לצפון אמריקה.

לאופיר תואר ראשון במדעי ההתנהגות, ניהול וכלכלה, ותואר שני בניהול ארגונים ללא כוונת רווח, שניהם מאוניברסיטת בן גוריון בנגב. הוא הוכשר להנחיית קבוצות מטעם אוניברסיטת חיפה.

אופיר מתענין בחינוך ציוני-הומניסטי ובשילוב ביניהם. במסגרת פרויקט הסיום שלו הוא מפתח תכנית חינוכית לתלמידי כיתות י"א ששיאה מסע חינוכי פלורליסטי בחברה הישראלית. הוא מעוניין לנוהל בית ספר שבו חינוך לערכים הוא התשתית להקניית דעת, פיתוח מiomנויות ומסוגנות עצמית אצל כל תלמיד.

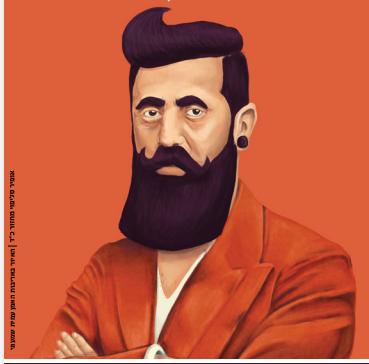
"אני מאמין ביצירת אקלים חינוכי שבמרכזו קשר אנושי ואottonתי בין מורים לתלמידים. המורה, בעיני, הוא מהן המהווה בוגר ממשמעותי לילדים ובני נוער המփשים ממשמעות".

מסע לארץ אחרת

האמונה העומדת בבסיס הפרויקט היא שכדי להתמודד עם האתגרים העומדים בפניו כחברה בישראל, علينا ליזוק תוקן חדש למושג **ציונות הומניסטי**. בשיחותי עם מורותי, במבי שלג זיל, היא כינתה זאת "השלב הבא של הציונות". בכואة לתאר את מצב הדברים כתבה: "להערכתי, החברה שלנו מציה כיום במקום שבו המזויות הפיזית של המדינה הייתה לעובדה, אך תוכנה של המדינה עודנו לוט בערפל. מצב זה מכירiac אוננו ליצור شيئا' הגותי, שיאפשר עשיית מקום תודעתני ומשי לכל היהודים שהתקבצו כאן ולמיועט הערבי הגדול החי בקרבונו". הנחת היסוד שליה שכדי להכיל את המתח בין היוננו מדינת העם היהודי להיונית מדינה דמוקרטיבית בחברה מגוונת ורווית קונפליקטים כשלנו, יהיה עליו לאמץ תפיסת עולם פלורליסטית, ליצור ברית של מתחומים מזרים ומקבצות שונות, וכתהlixir מקושך ומורכב, לעצב את פני החברה בישראל, חברת מסורת והומאניט, ברוח ערכי מגילת העצמאות".

לאור זאת, הפרויקט מציע ליצור מהלך חינוכי הומניסטי וצויו ששiao יהיה מסע רעיוני ופיזי בחברה בישראל. בМОקד התכנית תהיה עבודה של צוות מחנכים בכית ספר אשר יעברו יחד תהליך מוגבנה של פיתוח תוכנית חינוכית ששיאה מסע חינוכי פלורליסטי בחברה הישראלית, תוך התאמתו לתלמידיהם ולמסגרת החינוכית שבה הם פועלם. המסע יזמן התנסות בשיח של מחלוקת, יאמן את היכולת לאמפתיה ויחשוף את התלמידים לפסיפס האנושי העשיר ומרובה המחלוקת של החברה בישראל.

מסע לארץ אחרת.

"כי בציונות כפי שאין מבחן אותה, כלולה לא רק השאיפה לבבון או צ' מוגעת כחוק בשביב עמו האומלל,
אליא גם השיאיפה לשלהמת מוסרית וorthoיה". גורי ואב הרצל

אלינית דרור

ilanit.dror@gmail.com | 050-6451843

אלינית היא אשת חינוך. בתפקידה האחרון ניהלה תיקון לחינוך מיוחד של בית אקשטיין - בית ספר המועד לבני נוער בעלי קשיים נפשיים. בית הספר פועל מתוך תפיסה הומניסטית, השמה ממרכז ההוויה את הקשר בין-אישי ואת פיתוח המילויות הרגשיות-חברתיות של מורים ותלמידים. במסגרת המדרשה באורנים ניהלה אלינית תכנית קדם צבאיות לנוער בסיכון בפריפריה הצפונית וקבעות לפיתוח מנהיגות נוער - תכניות שטרתן לטפח מנהיגות עירית ומעורבות חברתית בפריפריה הגיאוגרפית והחברתית בישראל, ולאחר מכן שוויון הזרמניות. כמו כן שימשה מדריכה אישית לפרחי ניהול. היא מתענינת בפיתוח היבטים הרגשיים-חברתיים בבית הספר ובקידום שוויון הזרמניות במערכות החינוך.

לאleinith תואר ראשון במדעי הרוח, ספרות ולשון, ותעודת הוראה בתחוםים אלו מכללת אורנים, וכן תואר שני בפיתוח ובניהול מערכות חינוך מאוניברסיטת חיפה. היא הייתה עמייה בתכנית צמורות, אבני ראה - תכנית לצמיחה, התפתחות ולמידה של מנהלי בית ספר, ועמיית צדק בתכנית להכשרת מנהיגות יהודית חברתית בתכנית "מזרח שמש". אלינית מעוניינת לפועל לטיפוח כשרונות רגשית-חברתיות בשדה החינוך ולקדם שוויון הזרמניות בתחום ספר, וושואפת לנוהל בתחום הפיתוח וההכשרה של מורים ומנהלים.

הקשר חברתי ורגשות בבית הספר

בית הספר הוא מרחב טעון מבחינה רגשית. מורים ותלמידים חווים לאורך היום, חלק משגרת יומם, תסכול, כאם, עצם, עלבון, שמחה, התלהבות, שעמום, קנאה, שנאה, אהבה, חיבה ועוד. בכתבי הספר אין לגיטימציה לביטוי של הרגשות והם מתקימים לרוב מתחת לפניו השטח. מרבית המאמרים והמיאמרים בכתב הספר מושקעים בהישגים לימודים. השאלות, כיצד מורים ותלמידים מרגשים עצמם תפקיד ומשמעות יש לרוגשות אלו בתחום הלמידה וההתפתחות שלהם, ואיזה תפקוד ומשמעות יש לרוגשות אלו בתחום הבית ספרי לרווח מבוסס על הון בעינינו שאלות חמורות. שיח רגשי במרחך הבית ספרי מtabונן על הפרט לעיתים קרובות תוך תיוג ואבחון, ולא מתייחס להקשר החברתי-תרבותי שבו הוא פועל.

הפרויקט שלי מציע לעסוק בעולם הרגשי של המורה והתלמיד, במבט המכיא בחשbon את ההקשר החברתי והתרבותי הרחב שבו הוא נמצא. התיחסות רגשית בלבד, ללא הבנת ההקשר התרבותי, כפי שגורסת הפסיכוגרפיה הביבורתית, אין בכוחה לחש פשר באופן מספק בדרך שבה תלמידים ומורים מנהגים וחוויים את עצמם. כדי להעניק התיחסות רגשית מתאימה לאור זמן, יש לספק את ההקשר והנסיבות התרבותיות. דבר זה חשוב ליכולתו של המורה לפרש לעצמו את מניעו שלו, כתנאי לפירוש נכון של צורכי תלמידיו.

EQ*

* מודר הרגש: המדר של המעמד

אייציק שחר

itsik219@gmail.com | 052-9245334

אייציק שירת שנים ארוכות בצה"ל. במהלך שירותו פיקד על יחידות שדה שונות בחיל התותחנים ברמת הגודן והחטיבה, עד לפיקוד על בית הספר לתותחנות שדה בשbetaה. בתפקידו האחרון בצה"ל שימש כראש מחלקת תפיסה, תורה והדריכה של זרוע היבשה. במסגרתו עסק בפיתוח תפיסות אסטרטגיות לבניין הכוח היבשתי, בגיבוש וככטיבה של תורות לחימה, ובהתווית מדיניות הדרוכה תוך שימוש באופני הטמעה חדשניים.

אייציק תואר ראשון במשפטים מהמרכז הבינתחומי בהרצליה, ותואר שני במינהל וניהוגות בחינוך מאוניברסיטת תל אביב. לאייציק תעודה ורישון הוראה באזירות.

אייציק שואף לנוהל מסגרת חינוכית שתהיה בית עיבור הباءם בשעריה, ואשר שמה לה לעוד לאפשר לתלמידים להתקדם לעבר מציאות בהישגים ולהיכים אזרחיים בוגרים. בית החינוך יישען על אבני יסוד מרכזיות - ערכית, חברתיות, ופדגוגית: ערכית - חינוך התלמידים לתרומה משמעותית להקליהם ולארכם, מתוך תחושת שייכות ומחייבות למדיונה. חברתיות - בניית תשתיות שתאפשר לתלמידים לבחון בצורה ביקורתית את תפיסת עולםם ואת החבורה שבהם חיים, דרך העמקט ההיכרות והחויפה, תוך חיזוק תפיסה פלורליסטית. פדגוגית - הקניית מומנויות למידה וביצוע לצד שכלול יכולות העמקה וחקיר אשר יאפשרו בניית סל כלים אפקטיבי ליציאה לחים.

אייציק שואף לנוהל בית ספר על-יסודי, 6 שנתי, ממלכתי, ציבורי, בעדיפות לפרופירה גיאוגרפיה או חברותית.

להפוך את בית הספר לבית חינוך "כולנו"

בית חינוך "כולנו" יקנה לתלמידיו מיומנויות גבוחות של למידה, מעשה, העמקה וחקר במטרה לבנות "סל כלים" אפקטיבי לציאה לחים. אופן הלמידה יאפשר לתלמידים לבחון בצורה ביקורתית את תפיסת עולםם ואת החבורה שבה הם חיים, תוך העמקת ההיכרות לשונות והחשיפה אליה.

ابן היסוד החברתי - "חינוך חברתי ישראלי": ב"כולנו" ישולבו תלמידים וצוות הוראה המשקפים את השונות והמגוון בחברה הישראלית. כדי לקיים את המגוון יגש בית החינוך תכנית פעולה רכ- ثنائية להעמקת ההיכרות עם המגזרים השונים בחברה הישראלית. זו תבוא לידי ביטוי בכל אורךות בית החינוך: בתכנית הלימודים הפורמלית, בבניית תכניות יהודיות, בעכודה עם ההורם ובפעילות החברתיות.

ابן היסוד הпедagogית - בית החינוך "כולנו" יבסס את הלמידה על עקרונות של "למידה עתירת חשיבה" המתבססת על שתי שיטות הוראה: למידה בדרכי החקיר ולמידה מכוססת פרויקטים (PBL). השגת שילוב מלא בין הרעיון החברתי של בית החינוך לרעיון הפלוגוגי, תאפשר דרך חיזוק הקשר מורה-תלמיד.

בתיה חורי יפין

batya.houri@gmail.com | 054-5997294

בתיה היא אשת חינוך והוראה. לפניה לימודיה בכית ספר מנדל לימדה תנ"ר ותורה שכעל פה בבית הספר שליד האוניברסיטה העברית בירושלים (ליד"ה), ריכזה פעילויות חברתיות ופדגוגיות והייתה חברה בצוות הפיתוח הפדגוגי של בית הספר. לצד ההוראה בכית הספר התנדבה שנים רבות בפרויקט "כתובות בחו"ב" עם נוער בסיכון במסגרת עמותת עלם. בתיה ניהלה את בית המדרש של פרויקט "ידי השכחת?!" - בית מדרש לזרמים ישראלים העוסקים בלימוד מסורת הפיטוט במישור האמנות והאינטרלקטוואלי.

היא למדה בתכנית רכיבים ובמסגרתה סיימה תואר ראשון ושני במחשבת ישראל, יחד עם תעוזת הוראה, מהאוניברסיטה העברית. בתיה מתעניינת בהעמקת הדיאלוג ובהעשרה השפה המשותפת בין חלקיים שונים בחברה הישראלית.

"תקוותי לראות את מערכת החינוך כמקום המאפשר לתלמידיו להעמיק את השורשים התרבותיים וההילטיים שמהם הם באים - מקום המסיע وعدم להיפגש עם המגון החברתי הקיים בתוך מרחב השונות שבכית הספר ומחוצה לו, ומלמד לחיות יחד, האחד עם الآخر, בעקבות הדדיות. זאת תוך ראיית המגון הישראלי כנכס וכברכה".

חינוך לחיים משותפים בבית ספר מגדרי

מערכת החינוך בישראל מחולקת למגזרים שונים ולמערכות נפרדות. במצב זה אפשר לכואורה تحت מענה מקומי בלבד לשוגית התרבות והחיים ביחד, המאתגרת כל כך את החברה. בעניין, בת ספר המחולקים למערכות נפרדות מחזיקים ריבוי וגוון. בכל בית ספר, באשר הוא, קיים "מרחב שונות": תלמידים ועוכדים הגיעו מתרבויות שונות ומקהילות שונות, ומחזיקים בתפישות שונות כלפי המציאות הישראלית. לעומת, במקרים רבים לא נעשית עבודה ממשמעותית ביחס לריבוי הזה, ואין מנגנונים אותו לכדי עבודה על ה"שריר הפלורליסטי" של התלמידים.

הפרויקט שנייני מציעה עוסק בחינוך לחיים בחברה מגוונת בתוך בית הספר ה"מגזרים" שלויהם שלוחים רוב הרוחים את ילדיהם וכברם מתהננים רוב הנערות והנערים בחברה הישראלית: כניסה לבית ספר שבו לכואורה כולם שייכים לאוותה אוכלוסייה, הצבעה על מרחביו השונות הקיימים ופעולה דרכם לחינוך להקשבה, לתרבות שיחה, לסקרנות כלפי מגוון, להבנת הברכה שבריבו.

אני מאמיןנה שכית הספר יכול להיות הkrkע שעלה תלמידים לומדים לחיות יחד בחברה שאיננה אחידה. קרקע מוגנת יחסית, שבה יוכל לדzon ולהתמודד עם קונפליקטים ודילמות שסבירਆ איתו השוני, גם - ואולי דווקא - כאשר מדובר במקרה שבו הkrkע המשותפת נתפסת כרחבה.

בית ספר שנייני רואה בחזוני הוא מקום המאפשר לתלמידיו להעמיק את המקום התרבותי-קהילתי שמננו הם באים, להיפגש עם המגנון החברתי הקיימים בתוך מרחב השונות שבכיתה, הספר ומחוצה לו, וללמוד לחיות יחד, זה עם זה, בערכות הדידית, תוך ראיית המגנון הישראלי כנכס וכברכה.

בית ספר שהוא בית לגדלים שונים, הגנות בטווי למאנון
ויראי ומיציר חום, קהילתי, אשׁי ומרבתן.

ד"ר גליה בונה

gboneh@mandel.org.il | 052-8883891

גליה היא יזמית חברתית, מרצה וחוקרת בנושאים של שינוי חברתי, אمنיות וчинוך, ובמסגרים שכיניהם. היא מתמקדת בעיקר בסוגיות של יחס כוח, אפליה וגזענות, במטרה לקדם מרחבים חברתיים משלבים ומרובי-זהויות. גליה שהתה שנים ארוכות באפריקה ובארצות הברית: היא הקימה וניהלה ארגון מקומי במלاوي – "המרכז לאمنות ובריאות גלובלית" (www.aghcaffrica.org). במסגרת עבודתה במרכז פיתחה ויישמה תכניות המעודדות מניגות חברתית ויצירת שיח קהילתי וציבורי על נושאים חברתיים באמצעות אמונות.

לגליה תואר ראשון מאוניברסיטת גאנה בתחום אمنיות הבמה (עם שנת התמחות בקניה במסגרת תכנית לפיתוח בינלאומי ביןלאומי של אוניברסיטת מינסוטה), ותואר שני ותואר דוקטור מהמחלקה לאمنיות ותרבות העולם של אוניברסיטת קליפורניה בלוס אנג'לס. היא זכתה פעמיים במלגת פולבריטי למד באוניברסיטת מלاوي.

כיום היא גרה בירושלים, וועסקת בפיתוח מרחבי ותהליכי לימודי המכונונים לצירוף חברה שוויונית וצדקה. היא מתעניינת ברוב-תרבותיות, גיאון, מגור, הגזענות, חיים משותפים ואمنיות.

גליה שואפת לפתח ולנהל תכניות למידה, הכשרה ומחקר בנושאים המפורטים, כדי לתרום לצירוף שיח ציבורי עיר וכן המאתגר את המבנים החברתיים הקיימים ושואף לצדך.

"אני מאמין בחינוך שיש בו אומץ ו כלים להעמק בסוגיות המורכבות המעכבות את החברה – מגדר, מעמד, לאומיות ויחס כוח – ולdamn'ין מציאות אחרת"

חברה משוחררת מגזענות: מודל ללמידה ולהובלת שינוי

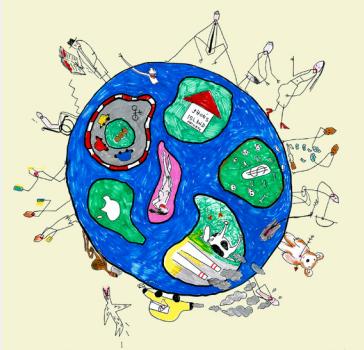
ה חזון שלי גשען על ההנחה שגזענות היא הבניה חברתית. אנשים יוצרים אותה, ועל כן אנשים יכולים לשנות אותה, אף שהיא נטוועה בינו עמוק עד כדי כך שהיא מרגישה טبيعית. אך השינוי לא יקרה מעצמו, זה לא "יעבור עם הזמן". אנו צריכים לפעול כדי לשנות. על אף העובדה שהשיטה הנוכחית נועדה להבטיח כוח ופריבילגיות לקבוצות מסוימות, תחזוק השיטה הגזעית גבוהה מחירים רבים מכלנו, גם ממי שככינול מרווח ממנה. חברה משוחררת מגזענות תשחרר את כולנו. היא תאפשר רמה גבוהה ועומקה יותר של קשר אנושי, אמפתיה וסולידריות וחיבור לעצמנו ולאחרים. היא תשאיר את עולמנו בנקודות מבטשות ומנוגנות, והיא תסייע ליצור חברה המאופנית בהכרה ובשיתופיות, בהזדמנויות שווות וצדקה.

בפרויקט זה אני מציגה תפיסה שישמה דגש על מנוגנות אפליה, הדרה, הכחשה והשתקה שמרחיקים קבוצות מסוימות ממרכז הכוח ומהמשאים הפיזיים והסימבוליים של החברה - מנוגנונים שמכוונים על, וモזנים על-ידי, גזענות: ההשפעה הקולקטטיבית של הגזענות היא שעשוה את ההבדל בחיו של הפרט: התנהגו גזענית של אנשים בודדים היא רעה, אם כי לא תמיד משנה חיים, אבל גזענות שmanifestה חברה שלמה פוגעת בזכויותיהם, בחירותם ובכבדם של אנשים, ומגבילה את ההזדמנויות החברתיות והכלכליות שלהם.

הפרויקט מציע מודל לניטוח מזכים וairoעים על-פי ארבעה ממדים: מבני, ממסדי, בין-אישי ומוספני, ועקרונות לפיתוח התרבותיות/שינויים בזירות מוסדיות (בחברה האזרחית, במגזר ציבורי או במגזר הפרט).

א"י מיל'ם צבט

על צוואר האנטים ובה שטיגום

ד"ר דיאנה דבול

d.daboul@gmail.com | 050-2031954

דיאנה היא מרצה, מדריכה פדגוגית וחוקרת בתחום החינוך והחינוך המאוחד. במקללה האקדמית לחינוך ע"ש דוד ילין בירושלים ומוסדות אקדמיים אחרים. היא כיהנה כראש המסלול והחוג לחינוך מיוחד בחברת הערכית במקללה האקדמית דוד ילין במשך שモנה שנים (עד 2014), והיא יסדה ומנהלת מרכז "יחודי ("אלפרח") לתלמידים ליקויי למידה בכתי ספר כנסיתים בירושלים המזרחיות.

לדיאנה תואר ראשון ותעודת הוראה בחינוך מיוחד מהמקללה האקדמית לחינוך ע"ש דוד ילין, תואר שני בחינוך מיוחד מהאוניברסיטה העברית בירושלים, ותואר שלישי בעבודה סוציאלית מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

כמו כן היא בעלת תעוזות בניהול אקדמי פדגוגי ממוקן מופ"ת בת"א ובחדרכת מנהלים ממוקן אבני ראהה בירושלים.

דיאנה היא פעילה חברתית ועמיתה בוועדות וחברת דירקטוריון בכמה מוסדות חינוך. בנובמבר 2015 נבחרה לראשת המועצה הפדגוגית העברית ועדין מכהנת בתפקיד זה.

- דיאנה מתעניינת בהכשרת מורים, תכניות חינוכיות חדשות, חינוך וגייש- מגדר וחינוך מיוחד, וושואפת לנצל מערכות חינוך, לפתח פרויקטים חינוכיים משמעותיים ולפקח על מערכות חינוך.

"תיקון העולם משמעו תיקון החינוך, תיקון זה יעיר אם אנשי החינוך יראו בשירותם למען הכלל את משימת חייהם העיקרית".

חינוך רגש מגדר בבתי ספר ערביים בירושלים

תכנית "חינוך רגש מגדר" מבקשת להוות בסיס להיכרות אישית מעצימה בתחום המגדרי האישי, ובסיס לעד נכוון ורגש בתחום המגדר בחברה מסורתית, ובמיוחד בירושלים המזרחית, שבה רוב בתיה הספרם חדי-מגדריים. מטרת התוכנית ליצור בסיס לתקשורות חיוכיות בין שני המינים ולכוון לכך שהילדים שיקבלו את הכלים של החינוך רגש המגדר יהיו ילדים וילדות בעלי כישורים גבוהים יותר מכובנות התקשורות הין המינים. כך יוכלו להאמין בעצמם, למש את עצמם טוב יותר להגן על עצםם ולהיות לבוגרים שיוכלו להתמודד טוב יותר בחברה רבת-תרבותית במאה ה-21. בפרט, התקווה היא שיגדלו ויצמחו להיות בוגרים של החברה הערבית שיוכלו להנaging אותה ולהיות בתוכה על-פי תפיסת עולם שוויונית.

הפרויקט שלינו עוסק בפיתוח כלים אשר בכוון להעצים את המודעות של התלמידים והתלמידות ביחס ל"אחר" ולהעצים את יכולת לתקשורות בריאה וחיבורית אתן. השימוש בכלים אלו בתוך מערכת החינוך יתרום לפיתוח חשיבה ביקורתית בכל הנוגע לסטראוטיפים, לערכים ולהתנהגויות שונות בקרב התלמידים, כמו גם בקרב המורים וההורים.

תכנית זו נבנתה כתוכנית הוליסטית, אשר תוטמע בכל הזירות האפשריות בבית הספר (הנהלה, מורים ותלמידים כאחד ובסביבה הבית-ספרית) וכן בזירה המשפחתיות והחברתיות. זהה הערך המבדיל אותה מתכניות אחרות.

הילה סופרמן הרניק

hillasoferman@gmail.com | 052-5665782

הילה היא עובדת סוציאלית. היא ניהלה והובילה את הקמת תחום נערות וצעירות ב"בת עמי" – שילוב צעירות מרכע של מצבי מצוקה וסיכון בשירותי MSM (לאומי, אזרחי וצבאי). הילה עסקה כעשרים שנים בעבודה עם נער וצעירים במצב מצוקה מורכבים, במסגרת חוץ-ביתיות, מסגרות "חירום" ובמסגרת הקהילה והאוניברסיטה. בין היתר הייתה שותפה לפיתוח תכניות עבור צעירות בתחום חיים שונים ובעור אסירות אימהות. במסגרת פעילותה ב"פורום ארגוני צעירות" השתתפה בהבולת מהלכים לקידום זכויות לצעירות ופיתוח מודלים לפתרונות דיוו.

הילה תואר ראשון בעבודה סוציאלית מהאוניברסיטה העברית, תואר שני בעבודה סוציאלית במסלול הנחית קבוצות מאוניברסיטת תל אביב וכן עברה הכשרות בתחום הדרכה, הנחיה וטיפול.

הילה מתעניינת בפיתוח ובניהול של מענים ייחודיים ומותאים לצעירות ולצעירים. היא מתעניינת במהליכים של שינוי המדיניות כלפי המענים הקיימים וביצירה של מודלים חדשים.

"אני מאמינה בשינוי השיח המקצועני הפטרוני והמתইג לשיח מכבד שמציע שותפות, משנה מדיניות ויציר מענים לצרכים מתוך הכרה בזכויות אדם".

עו"סות חדש – מומחיות בעבודה עם צעירות oucearim_bematzbi_mtzoka_wesibon

כנסות של תיאוריות ניאו-ליברליות בתחום הרווחה והעבדה הסוציאלית השפיעו רכבות על יחס הגם בין מוסדות הציבור לבין האוכלוסיות המוחלשות. נראה כי החיים במצבי מצוקה קשים מתקבעים ו"מתמסדים" באמצעות מגנוני הסיע של המדינה, ששמרים את המצוקה במקומה. בתחום העיסוק שלו הוא בחשיבה מחודשת על תפיסת העולם העומדת אחורי הפרופסיה. עבודה סוציאלית עם צעירים וצעירות היא "מרקחה בוחן" לעובדה הסוציאלית כולה והיא "מרקחה טוב", כי היא חדשה ומחדשת, ועוסקת בקבוצת גיל הCY חיה, "בעיטה" ויצרנית: צעירים וצעירות נמצאים בשלב דרמטי של עיצוב חייהם ממשיים קול חזק וכורור של אכזבה ותסכול מהמערכת והמסד, אבל עדין. אינם מוכסים, ומבקשים شيء.

הפרויקט מציע מצפן ערכי, הנגזר מגישות מקצועיות מרכזיות וקשר בין ההכרה בשונות של הצעירים, בהקשרים הסביבתיים שבהם נולדו וגדלו, בצומת השינויים ומצב טראומה בעבר ובהווה, לבין תפיסה אוניברסלית של משימות גיל ושלב התפתחות. התוצרת המעשי היא "סל זכויות ממשיות" מטעם המדינה, שיש בו מרכיבים שניים מיצאות חיים כמו דיווח, תעסוקה, השכלה, תזונה בריאה ופעילות פנאי. זאת נוסף על "סל זכויות סימבולי" המציע שותפות ביצירה, ברית של אמון, הנגשה וトイיר מענים. מזכיר ברקמה עדינה של דיאלוג ושותפות עם עשייה מעשית.

"ישום הפרויקט יעשה בעיקר דרך העבודה הסוציאלית, שהיא ה"פנים" והיצוג של תפיסת המדינה למול הצעירים והצעירות. הכוונה ראהו של העובדת הסוציאלית תאפשר לה להציג לווי בתוך מסע מורכב של "משחק" במגרש הניאו-ליברלי לצד מאבק בלתי פוסק לטובת שינוי וצדק חברתי."

יהודה פרידמן

yfridman@Mandel.org.il | 054-932444

יהודה ניהל מרכז מציאות לימודית בעמותת "חינוך לפסגות", והקים את מרכז התיכון בעיר נתניה. במסגרת פעילותו קידם בני נוער מצטיינים משכבות סוציא-אקונומיות נמוכות להישגים לימודיים ולמיושם הפוטנציאלי שלהם, ויזם והוביל פרויקט לחשיפת החניכים לתכנים חברתיים במקומות שונים בישראל. במשך שש שנים התנדב בעמותת "בית הגגלגים", בהדרכה ובליווי של בני נוער בעלי שיתוק מוחי. יהודהאמין במצוות פערים חברתיים בעזרת חינוך.

ליהודה תואר ראשון בלמידה תקשורת ומדעי המדינה מהאוניברסיטה הפתוחה ותואר שני בניהול חינוכי עם התמחות בחינוך בלתי פורמלי מאוניברסיטת בר-אילן. הוא בוגר התכנית להכשרת מנהלי בתים ספר, אבני ראה, בסמינר הקיבוצים. יהודה לימד גם משחק בבית ספר "הדר".

יהודה שואף להשתלב במערכת החינוך הפורמלית ולישם חינוך לא פורמלי בתחום.

"אני שואף ליצור מערכת חינוך הומניסטית שבה כל ילד, מורה ועובד, ירגיש תחושת ביטחון פיזית ורגשית. מערכת חינוך זו תתמקד בטיפוח הסקרנות ללמידה, בהקניית מיווניות למידה, בקידום הישגים חינוכיים ולימודיים ובטיפוח זהות. מערכת חינוך זו תהווה מרכז קהילתי שבו שותפים תלמידים, מורים והורים"

ממצא לרצו – בית הספר שלי

...מי אני ומה אני כי-תקזבני קחו מה
וראת בפתח פנף כי-תחזין לך?
מה-לגביעול שדי כי-יתפרק עלי,
מה-דשא רענן כי-ישק רגלי?
אחרה ברכבת אללים, בושש חסדו לבוא;
אםלוں לא-יקראו עוד עפדי.
ילכו להם אל-אשר ילכו ואני לך!
בדקמתי כאנש חייתי איה...”

ח”גバイליק, ”מי אני ומה אני”

הדבר בשיר מרגיש כי שם גורם, וזה אדם, צומח או דומם, איןם ”ראים“ אותו ואת צרכי. הוא נכון-נפקד, אין ממשות אמיתית לו. הוא מבקש חום, חיבור, לטיפה או מילה טובה, אך אלה אינם במצב. בעניין, נערות המרגשים כר, הם והאתגר האמתי והחשוב של מערכת החינוך בישראל.

הפרויקט שלי מבקש לחתן לנערות אלו מענה חינוכי מתאים שייציב אותם כשותפים מלאים בחברה בישראל לשם מימוש מטרה זו בניתו שלוב בין ”החינוך הישן“ לבין בית הספר לתפיסתי כמכין את הלומדים לקראת המאה 21.

ד"ר יעקב קורצוויל

korzvail@gmail.com | 054-7777180

יעקב הוא איש חינוך. הוא כיהן כמנהל אקדמי במכלה האקדמית לחינוך "חמדת הדרום". היה שותף לפיתוח מסלול הכנים במכלה מאז הקמתה, ובמסגרת תפקידו היה אחראי על הכשרת מורים מהמגזר החרדי ללימודיו ליבנה. יעקב לימד עשר שנים בשיכון הסדר "מעלה אדומים", וכעשרה השנים האחרונות הוא מנהר ומלמד גمرا ומחשבת ישראל בשיכון הסדר "לב לדעת" בשדרות.

לי יעקב תואר ראשון ותעודת הוראה בתושב"ע ובתנ"ר, ותואר שני ותואר דוקטור במחשבת ישראל מאוניברסיטת בן גוריון. עבדת הדוקטורט שלו עוסקת במשמעות הדתית של הרוב קוק ואופן שכוי כתבי נערכו על-ידי תלמידיו. הוא בוגר התכנית להכשרת מנהלי בתים ספר, אבני רASAה, במכילת שאנן.

יעקב מתעניין בפיתוח המכילות להוראה ובשיפור ההקשרות בהן. הוא מבקש להטמעת תהליכי חקר ופדגוגיה חדשנית במכילות ובכתבי ספר בפריפריה.

"עיסוק בהנחות היסוד בסוגיות הקשרת מורים מהיבר להתבונן על ה'תמונה הגדולה', לשאול 'מה היא בשביבי יולדות?', 'מה הוא בשביבי בית ספר?' מайдן, איש בעל השקפה צמחונית טהורה, יידידותי לחווית ובועל אנושיות נعلاה יפנה אל פרה ויאמר לה 'אברות' - הרי טעותו נובעת לא מעצם האידיאה אלא מאופן יישומה המידי במציאות".

הוראה ולמידה רפלקטיבית ככלי בפיתוח זהות מקצועית של פרחי ההוראה

מורים-מורים נוטים להציג בתפקיד ההוראה שלהם את הממד הפרטני, כפי שהוא מוכר להם מלימודיהם ומהתנסותם הקודמת. לחלוין, אם כור מחייבם הוא האקדמית, הם נוטים להציג בשיעוריים את הממד התיאורטי.

הפרויקט שלי מציע דגם ההוראה במכילות לחינוך, הנגע מהתיאוריה אל הפרטיקה, במטרה לאחד מצד אחד בעולם התיאורטי, ומהצד השני לחזור להתקבונות ביקורתית בפרטיקה. הוצר הפגוגי לקידום דגם ההוראה זהה מוחת קו מתמשך בין תיאוריה לפרטיקה, הנתרם מבט רפלקטיבי על התהילר, כשบทוויר נבנות באופן ספירלי ייחידות הלימוד.

נוסף על כך, עיינן שכו המכילות להוראה מובילות לכיוון של אקדמייזציה, הציפייה ממורים-המורים להסיף לזהותם המקצועית גם את ההיבט המדעי, גורמת לשבר זהות בקרב מורים-המורים. על-פי המחקר, הניגוד בין האקדמייזציה לפדגוגיה יקטן בעזרת חקר של מורים-המורים בהוראה שלהם.

אם ברצוננו להציג פרחי ההוראה שימושico את התפתחותם המקצועית בעתיד, על מורים-המורים להכשרם לעובדה בקהילה למדות-חוקיות ולהוות מודל עבורם באמצעות קורסים המעודדים למידת חקר, התבוננות רפלקטיבית בהוראה של עצם והסקת מסקנות לשיפור מתמיד.

ה

השmins הם גבול

מוטי וקנין

4626964 | mvaknin@mandel.org.il

מוטי הוא איש חינוך ומנהל. הוא שימש כמחנך וכמנהל חטיבת בנים ובמהלך כהן כמנהל קריית החינוך "גראוס" בקרית גת, המאנדרט בתחום תיכון בניים, אולפנה ותיכון בננות. בתקופתו כמנהל זכה בית הספר בפרס מצטיין מוחז', ובפרס החינוך הארצי ובפרס הארצי לקליטה מיטבית. הוא בוגר ישיבת ההסדר והמכלה למורים "אורות ישראל", ושימש כמורה לחינוך ומדריך פדגוגי במכלה. מוטי מתגורר עם משפחתו בקרית גת והוא פעיל מרכז' בעיר בתחוםים שונים.

ומוטי תואר שני בכלכלה ומינהל ציבורי מאוניברסיטת בן גוריון. הוא בוגר תכנית צמורות, בוגר התכנית להכשרת מנהלי בתி ספר-אבני ראשיה, במכלה אורות ישראל, בעל הסמכה לרבעונות קהילתית ובוגר תכנית מנהיגי קהילות בתפוצות.

מוטי מקווה לפעול למען זירות בתחום החינוך, כגון: ניהול אגף חינוך, הקמת מוסד חינוכי חדש, חיזוק ושיפור בתיה הספר המקיים הדתיים, וכתפקיד פיתוח במטה. מוטי מפתח מודל פדגוגי שມטרתו ליזום חיבורים בין הגורמים השונים במערכת מתוך ראייה כי בחיבור טמון סוד ההצלחה.

"אני מתעניין באפשרויות הפיתוח של הדור הבא ובקשרת בוגרי מערכת החינוך להיות בעלי חשיבה עצמאית תוך שימוש בפדגוגיה חדשנית ותן מקום ומענה לזהות התרבותית של כל תלמיד, תוך מקסום וחיבור כלל האפשרויות".

חיבורים זה כל התורה! חינוך קהילה וניהול בעין משותפת

ניהול הוא משימה מורכבת. ניהול חינוכי הוא משימה מורכבת עד מאד. משימת החינוך היא משימה מורכבת ממשום שלעולם אינה נגמרה. מושגים שונים - ניהול חינוכי ועד לתקניות פדגוגיות - בעליים חדשות לבקרים בקשר מנהלים ומפקחים. החשש בענייני הוא מהפיכתם למושגים שמטרתם לתת פתרונות טכניים, להבדיל מפתרונות חינוכיים. כאשר מושגים הופכים למעשה סדוֹר, הם הופכים לתרבות חינוכית.

הפרויקט שלי הוא גיבוש התפיסה הניהולית-חינוכית הנדרשת ממפקח בית הספר בchner הממ"ד לשם הובלה של מוסדות החינוך הנמצאים בתחום פיקוחו. במשזה זה אני מקווה להניח משנה סודורה של תפקידיו המפקח הכללי. מתוך אמוןתי שככל תהlixir חינוכי מבוסס על קשרים בין-אישיים, ניסחתי מסמר ובו התיחסתי לשולשה היבטים בתפישת מודל עבודה הפיקוח:

א. פיתוח שלב ה-*Middle management* בבית הספר והגברת המוטיבציה
לניהול בקרב שכבת הבניינים של הנהול

ב. הגדרת מקומו של בית הספר המקיים הדתי בערים מסורתיות

ג. פיתוח פרקטיקות ניהוליות על בסיס סיפורו מקרה

תקוותי היא שבחבר המஸך ובഫצתו ינתן מענה חינוכי לעילא, המחבר בין זהות חינוכית מגובשת לקהילה של בית הספר והסביבה שבה הוא פועל.

נדב גריינברג

nadavg@a-y.org.il | 052-8976263

נדב הוא איש חינוך הפעיל בעיקר במסגרת של חינוך בלתי פורמלי, לחינוך לח'י חברה ולפרואקטיביות בעיצוב פניה כחברה הומניסטית. בתפקידיו האחרון נדב ניהל את הפנימייה החינוכית בכפר הנוער אלוני-ישראל ובגבולו זכה הכפר בפרס החינוך הפנימייתי. נדב היה שליח הסוכנות היהודית לפיטסבורג, מרצה בקורס ההכשרה למנהל פנימיות ומנהה בקורס ההכשרה למדריכים בכפרי הנוער. נדב ריכז את הקורס השנתי להכשרת מדריכים צעירים בגין המעד ע"ש קלור במקון וייצמן; ריכז את תחום פיתוח חשיבה-מתמטית במכללת טומשין לחינוך יצירתי; והיה פעיל בתנועת דרכו ישראל.

לנדב תואר ראשון במדעי המוח מאוניברסיטת בר-אילן, בהצטיינות, ותואר שני במינהל עסקים, בהתחום ניהול אלכרי"ם, מאוניברסיטת חיפה, בהצטיינות. הוא בוגר התכנית להכשרה מנהלי בת' ספר, אבנני ראשא, במכללת אורנים. הוא בוגר קורס מורי דרך, קורס גישור וקורס מישחקולוגיה.

נדב מתעניין בתפיסה ההורית של תפקיד המבחן, בתפקיד מערכת החינוך בטיפוח הקשר שבין הורה לילד, בחלוקת עליה מתווך תפיסת היהדות כמקור הרשאה, וחינוך לעשייה ברוח אהבת האדם.

נדב שואף להקים בית ספר פולריסטי, שבו התלמידים ירכשו מגיל צעיר ערכים חברתיים, CISHEROT חברה וחברים מגזרים שונים משליהם. הוא שואף לקדם את תחום העצמת ההורות ברמה הארץית וכורמת פרויקטים מוניציפליים, והוא מחייב לקידום הפריפריה החברתית בישראל ולמיושר ערכי היהדות החברתית במסדות החינוך, כבסיס לחברה צודקת וואהיה.

"תפקיד החינוך הוא לדאוג שום נסיבות לא יגבילו את סיכוי ההצלחה של אף ילד, ובבד בבד, החינוך יכול ליצור חממות לטיפוח דגמים של חברות מופת"

כְּבִד אֶת אָבִיו וְאֶת אָמֹן

בעיר מכבדת הורים, מוסדות חינוך נורתיים לטובת ההורות

ההורות היא זירת החינוך המשפיעה ביותר. הורות איזוטית, משמעותית ורלוונטית מהוות שדרת חסן של החברה, אך רוב מוסדות החינוך לא מוכנים לתמיכה בה. חסר זה צורם במיוחד לנוכח המציאות של ימינו, שבה זמן המשפחה מdoll' במסכים, ההבדלים בין ילדים להורים מיטשטשים, ותקידי הורים מתרפלים. בעשוריים האחרונים נחלשה הסמכות ההורית, בעוד האתגרים הניצבים בפניה גדלו, ולצד גדלם גם הביעות החברתיות.

רוב הביעות שבהן מטפלת המדינה באמצעות תוכניות התערבות מגנות, בהשכעה של מיליארדי שקלים בכל שנה, מתחילות בבית. חלק גדול מהן היה יכול להימנע על-ידי תוכניות לחיזוק ההורות. הורה משמעותי, גיש וזמן הוא הגורם המרכזי בכוניות חסן בקרב ילדים, המגן עליהם מסיכון החירום. לזרים הזדמנויות, כלים ומימוןיות לג达尔 באופן מיטבי את אזרחי המחר - זהו אינטראס לאומי וצריך להוביל למימושו.

הפרויקט שאני מציע הוא לעודד את מוסדות החינוך לראות בהורות מטרת בפני עצמה, ולעשות להעצמה. בעניין, נכוון שגנים ובתי ספר יראו עצם שותפים של ההורם, יחויבו אותן לمعالגי שיקות ולמעגלי תמייה, ייצורו זמן איזוט הורה-ילד ויעצמו את דמותה ההורית והילד זה עניין זה. מוסדות שיפעלו כך ימנטו מאד את השפעתם לטובת חברה בריאה.

דרך אפקטיבית להנעת מוסדות החינוך לפועל ברוח זו היא דרך הרשות המקומית רשות מקומית במיטהה היא רשות המזמין חברה, ולא רק מספקת לה שירותים. הרשות היא כוח מתכלה חזק, שבחשיכה חזונית ויזמת, מסוגלת לחולל מהפכות.

כדי להוציא את התקנית מהכוח אל הפועל אני מציע להקים מרכז שיעשה להפצת הרעיון מול הרשות, ירכז שולחן עגול למשאי הורות ברמה הלאומית, ייצור תיאום בין שמוןת משרדיה הממשלה ושכל ארגוני החברה האזרחית הפעילים בתחום, ויחזור לבicos מдинיות לאומיות.

ההשקעה בהורות היא השקעה החשובה ביותר לחברה, ובהתווחה ביותר בהצמת הדור הבא.

כְּבִד אֶת אָבִיו וְאֶת אָמֹן

בזה המספר שוחף לזרם. מחבר אומות (געיגל שיקת והמגעל תמייה),
מייצר אמן אמת חורה - ליל, ומעביר את דעתם ההורית והילד הצעיר זמן.

מיכאל קראסנר

makmak74@gmail.com | 054-5756055

מיכאל הוא מוזיקאי ואיש חינוך. בתפקידו האחרון ניהל מגמה ומרכז מוזיקה בישיבה התיכונית המוזיקלית "כינור דוד" של מרכז ישicot ואולפנות בני עקיבא. הוא הקים בשיתופ פעולה עם מועצת מטה בנימין את התקנית "מנגנים בבניין" - תקנית להוראת נגינה בקבוצות קטנות במסגרת בית-ספרית, ובמסגרתה נחשפו למוזיקה דרך נגינה בכלים שונים יותר מאשר ילדים. בתפקידו כיעץ מוזיקלי פיתח מיכאל מודל ספרילי ייחודי לחקר מוזיקה מידע מוזיקלי רב. למיכאל תואר ראשון בנגינת סקסופון במגמת ג'אז באקדמיה למוזיקה בירושלים (B.Mus) ותואר שני (Ed.M) בחינוך מוזיקלי ממכילת לונסקו. למיכאל תעודה הוראה בכתי ספר על-יסודיים מטעם האוניברסיטה העברית בירושלים.

מיכאל מתעניין בהרחבת החינוך המוזיקלי ובהנגשת המוזיקה לכל התלמידים, וմבקש להשתלב בהקמה, בתכנון אסטרטגי, בפיתוח תוכניות לימוד ובניהול מרכז מוזיקה, קונסרבטוריון עירוני/אזורית או רשות חינוכית ארצית בתחום המוזיקה.

"אני מבקש ליצור תשתיית חינוכית לאומית המאפשרת לכל ילד מכל רקע חברתי ומכל מקום מגורים בארץ למדוד כל' נגינה; לבגן וליצור מוזיקה ביחד ולקיים הزادנות להתקדמות למציאות בין-לאומית בתחום המוזיקה".

הוראת נגינה במנוף להעצמה אישית של הילד – יישום מודל EL Sistema בארץ

"מוזיקה ספוגה בערכים אנושיים, בתפישתנו מה טוב ומה רע; היא כפי שאנחנו עושים אותה ומה שאנחנו עושים אליה. באמצעות המוזיקהبني אדם חשבים, מחליטים מי הם ומתחבאים".

ニקולס קווק, "מוזיקה – מבוא קצר מאוד"

عقب אכilm של רוב התכניות להוראת נגינה בקבוצות בארץ הוא אחוזים גדולים של נשירה סמייה במהלך השנה ונשירה גלויה מעבר לשנה השניה. מצד שני, אין מענה הולם, מבחינת ההוצאה הכספית, לכל מי שמעוניינים להתקדם ולהתמקצע בנגינה.

הפרויקט שלי בוחן את המוגבלות הקיימת בחינוך המוזיקלי בישראל, מהתכנית של "בית ספר מגן" ועד לكونסרבטוריונים הנמצאים ברשות המקומות, הצובעת את פעילותן על-כיו התפיסות והאגנדות שלהן.

הפרויקט המוצע הוא מודל חלופי לתכניות שונות בחינוך המוזיקלי בבתי הספר ובكونסרבטוריונים בארץ. מטרתו היא להנגיש את חווית הנגינה לכל ילד תוך שפיר להמציאות מוזיקלית ולהעצמה אישית חוליסטית. התכנית המוצעת שואבת השראה מהמודול הונגצואלי המוכר בשם EL Sistema אשר אומץ בהצלחה רבה במדינות רבות, בהן ארה"ב, קנדיה, גרמניה ואנגליה. המודול המוצע מתבסס גם על התפיסה האקולוגית של חינוך מוזיקלי, כפי שהוא מתקיימת באירלנד.

מוזיקה משנה מציאות

פארק מוזיקה
לחקלאות, תנוט, לירון

סיגלית רחמן

Siga95@gmail.com | 053-4466646

סיגלית עוסקת בתחום הקיימות והסבירה ויש לה ניסיון רב בפיתוח מדיניות ובתכנון אסטרטגי, בדגש על "ישום שלטון מקומי וכהילה". שנים ארוכות עבדה במסדר להגנת הסביבה ופעלה להקמת הממשק עם השלטון המקומי ועם גופים מובילי קהילה וחברה. במקביל פעלła לפיתוח ולילוי מקצועי של תחום הסביבה העירונית, הקיימות והתכנון הסביבתי. סיגלית יזמה והובילה את יוזמת הגינות הקיילית ברמה הארץית וכן קידמה פעילות ענפה לפיתוח מדיניות לניהול המרחב הציבורי בעיר. במסגרת תפקידיה השתתפה סיגלית בהקמת 'מכון ראשי ערים' כיזמה משותפת למשרד ולעמותת מרחב העוסקת בתכנון עירוני מושכל, אשר בה סיגלית פעללה ומשמשת מנהה מקצועי, עד היום. לאחר מכן מילאה את תפקיד החברה להגנת הטבע בירושלים, שבה הובילה פרויקטים חדשים בתחוםי שימירת הטבע, חינוך סביבתי באזור החדרי והערבי, טבע עירוני ושימור אתרים בעיר. סיגלית משתתפת בפרויקטים שונים בארץ ו בחו"ל.

לשיגלית תואר ראשון ביחסים בינלאומיים וגיאוגרפיה, ותואר שני במדיניות סביבתית מהחוג לגיאוגרפיה, שניהם מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

סיגלית מעוניינת לפעול לקידום חינוך מותאם לאתגרי המאה ה-21, הרואה ערך בחינוך לקיימות ולקהילתיות, ובכטיח צמיחה ופיתוח מושכלים שאינם פוגעים בסביבה ובחברה. היא שואפת לקחת על עצמה תפקידים אשר ישפיעו על ביצועי השלטון המקומי, באמצעות שיפור ניהול העירוני, קידום משלחות משלבת, שיפור בתכנון הערים וקידום יוזמות לאורח חיים עירוני איכוטי, כדי להביא לשיפור סביבתי חינוכי, קהילתי וחברתי בישראל.

שלא ייגמר לעולם! קיימות, עירוניות ומה שבינהה

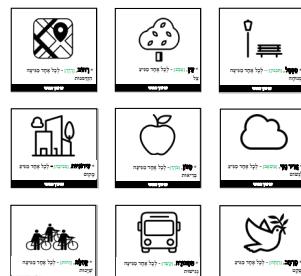
קיימות היפה בימים האחרונים למונה שחוק. כולם שואפים להבטיח שפעילותם תהיה "מקימת". בפועל, במקרים רבים השימוש במונח אינו מדויק ואני מבטאת את משמעו העמוקה. קיימות אינה רק ניהול המבטים עמידות בשוק משתנה או יכולת עמידה בפני שמיים, אלא תפיסת עולם כלכלית, חברתית וסביבתית כוללת. רק בחינת הקשרים בין הכלכלה, החברה והסביבה, תוך הטמעת מנגנונים המונעים פירוח של האחד תוך כדי פגעה באחר, תבטיח את היכולת להתחזק באופן מקיים.

מנגנים לאומיים ובין-לאומיים רבים הפנים את הצורך בפיתוח מושכל שכזה, אולם המעבר ליישום בפועל מוגבל. אמן כל מי שעוסק בקיימות רואה את עצמו כמי שמקדם ערכיהם חברתיים ותורם להגדלת הטוב המשועף, להבטחת איכות החיים ולשמירה על משאבי הטבע - ערכים משותפים לנו - אולם הלכה למעשה, מגמות הפיתוח אין משתנות בסדר הגודל הנדרש.

הפרויקט שלי מציע להגדיל עוד את הערך החברתי והציבורי לנושאי סביבה וקיימות - מתוך הנחה שהדבר יאפשר פועלה משותפת לשינוי מן היסוד. ברצוני להיעזר בגישות חדשות לפיתוח כל-מדיניות ואסטרטגיות לפרטן בעיות ולקידום ערכים חברתיים. גישות אלו מתפתחות בשנים האחרונות בעולם ובישראל, ויוזמת אשר תפעל על-פייה בכוחה לקדם את החסן הקהילתי והחברתי.

עם השימוש בכלים אלו לשם השגת החסן המquoה, יש להעיר לכך שעולמים לעלות מצבים שיאימנו עליו בטוחו הקצר, אך בטוחו הארוך יותר יביא הדבר להפנת ערכי הקיימות והבטחת הפיתוח המושכל, זה שאינו פטור בעיה במקום אחד ויצור בעיה אחרת במקום אחר. כך יבטיח חוסן קהילתי וחברתי סביבתי וככללי, עמיד בפני משברים, ויציב לאורך זמן, למען הדורות הבאים.

*ע"ע - חברתי, [אכברין]

ענת יונה עמדאי

ayonaamedey@mandel.org.il | 052-3485129

ענת היא פעילה חברתית ואשת חינוך. היא מילאה תפקידי ריכוז וניהול מגוונים בארגונים לשינוי חברתי, בהם שתיל, כי"ח והיחידה למערכות חברתיות באוניברסיטה העברית. בתפקיד האחרון פיתחה ונוהלה את פרויקט "משנות", הפעיל להצמתה יוזמות לקידום מעמד האישה בחברה הדתית והמסורתית. במסגרת עבודתה יקרה חיבורים יהודים, קידמה מדיניות בתחום שירותית דת ומגדר ובונתיה רשות פועלה ותמכה ליזמיות בתחום. בנוסף על כך עסקה ענת בפיתוח ובכיתה של תכניות חינוכיות בנושאי צדק חברתי, חינוך ומנהיגות בכיתת המדרש "מזרחה שמש" והייתה מנהה שותפה בתכנית "תדרשי".

לענת תואר ראשון בתכנית המשולבת פילוסופיה-כלכלה- מדע המדינה (פכ"ם), ותואר שני במדוע המדינה מהאוניברסיטה העברית.

ענת שואפת לפעול בתפקיד פיתוח, פדגוגיה, הוראה והනחה.

"אחד האתגרים המרכזיים העומדים בפני מדינת ישראל הוא יצירת שותפות חברתית לבניית חברה ראייה. בכוון של עולם החינוך למלא תפקיד מפתח בהקשר זה, על דרך יצירת מרחבים חינוכיים המנכחים את הקולות והמסורת של הבאים בשעריו, מעודדים היכרות ופתרונות למסורות שונות ופתחים תחוות שותפות. זאת תוך התבוננות ביקורתית, לבון מחלוקות ערقيות ובנית מצפן זהותי וערבי".

הציבור המסורתי בעדשה לחינוך בשותפות

המרחב הבית-ספררי הוא מרחב ציבורי שבו נפגשים מורות, מורים, תלמידות ותלמידים מרכיבים ומעולמות ממשמעות שונות. מעבר למפגש הבין-אישית, מפגש זה משמעותי בהיותו מרכיב בהכונה של הפרט לחיים הציבוריים ובפיתוח מסוגלות לאזרחות פעילה ומשתתפת בזירה הציבורית בדומה לחיים הציבוריים, המפגש בין ייחודיים וקובוצות מתרכש במציאות של שונות תרבותית וריכוז חברתי, מהווים יכולת בית הספר ובעותם. ביסוס שותפות הנשענת על הכרה ושוויגניות מצריכה פועלה מודעת ויזומה בממדים שונים של העשייה החינוכית בסוגרת הפRowIndexט, אני בוחנת את סוגיות השותפות דרך מקרה בוון של הציבור המסורתי-מזרחי. הציבור המאגד היבטים דתיים אתניים-עדתיים וمعدינים.

הפרויקט שאני מציעה מתקדם בתפקיד המפתח של המורה והמחנכת כסוכנות ממשמעותית ומשמעותה בכיסום השותפות. תפיסת התפקיד נשענת על ארבעה עקרונות פועלה:

1. תפיסת התהיליך החינוכי כמרחב שבו מתקיימות אינטראקציות של ממשעות והתהווות דינמית של זהויות
2. ראיית השונות בין התלמידים כפלטפורמה לפיתוח פדגוגי
3. תפיסת בסיס הידע כמבנה מעולם התלמיד, עולם המורה וידע חיצוני הרלוונטי בתחום הנלמד
4. הנכהה של המתחים הערכיים ותפיסות העולם סביב סוגיות קונקרטיות כפתח ללמידה ובירור של מרכיבות ערכיות.

עשהאל שרייר

assaelsh@gmail.com | 050-8580133

עשהאל הוא איש חינוך, מוזיקאי ויזם. בתפקידו האחרון ניהל את אזור המרכז בעמותת "חינוך לפסגות" (הכולל 12 מרכזים חינוך וצouth של 23 מנהלים ורצלים), והוא חבר בהנהלת העמותה המורחבת. הוא יזם תכניות חינוכיות, הוביל פיתוח מרכזי פעילות חדשים ולקח חלק פעיל בגיבוש האגנזה החינוכית של העמותה.

לפני כן ניהל את ייחידת הנוער והקהילה במעצה האזרחית מרום הגליל. הוא הוביל צוות מחנכים רחוב, הנהה קבוצות הורים ומתנדבים, יזם והוביל משלחות נוער לחו"ל, תכניות חינוכיות ואירועים קהילתיים.

עשהאל תארى M.Ed. B. Mus. במוזיקה מטעם האקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים, תואר A.M. בניהול מערכות חינוך ותעודת הוראה במסינקה. עשהאל הוא דוקטורנט לחינוך אוניברסיטת בר אילן. בנוסף, הוא נגן חליל צד פעיל.

הוא שואף להשתלב בניהול מסגרת חינוכית ממשמעותית (דוגמת בי"ס, כפר נוער או עמותה) או בתפקיד מטה משפייע. תחומי העניין המרכזיים שלו בחינוך הם חינוך לערכים ומצוות פערים על רקע החדשנות בחינוך.

"אני רואה בחינוך כלוי חיווני ומרכזי לצמצום פערים בחברה. דוגל בחינוך המקדם פדגוגיות חדשות לצד המסורתיות. שואף לקידום ערכים רצויים כחלק בלתי נפרד מכל חינוך באשר הוא".

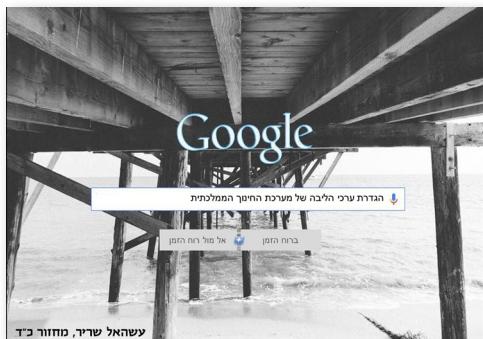
הגדרת ערבי ליבה למערכת החינוך הממלכתית

למערכות חינוך בעולם תפקיד רחב. לצד המימוןיות והידע הנרכשים בהן מוסדות הלימוד, הן מופקדות על חינוכם הערבי והחברתי של תלמידיהן. תפקידן מערכות החינוך הממלכתית בישראל מוגדר ב"חוק חינוך מלכתי" שבו הוגדרו אcht-עשרה מטרות החינוך הממלכתי. מרביתן עוסקות בחינוך לערבים שונים ומיעוטם בהקנית ידע מקטוע.

על אף תוכנן של מטרות אלו והדגש הערבי המשתקף מהן, נראה כי קיימים פער בין הרצון לחנן לערבים לבן העיסוק בכך דה פקטו בתוך מוסדות החינוך הממלכתי השונים. הצורך בהגדרת ערבי ליבה במערכת החינוך הממלכתית עולה חדשת לבקרים בקרב חוקרים וקובעי מדיניות.

ענינו של פרויקט זה הוא הגדרת ערבי ליבה משותפים לקבוצות השונות בחברה הישראלית. הצעתי היא שהערבים המשותפים יzychרו בתהילין דמוקרטי ועל בסיס עקרון "תבונת ההמוניים", על-ידי 500 אנשי חינוךמן הזרמים השונים. ערבי ליבה ברורים ומשותפים יציבו את החינוך הערבי "על סדר היום" החינוכי, ישמשו בסיס לכתיבת חומר לימודי, לעידוד שיח ודיוון, ולהגברת הרלוונטיות של הנלמד לעולמו של התלמיד. נוסף על כך, הגדרת הערבים המשותפים תשיעם בקידום הבסיס הזהותי המשותף בין הזרמים השונים שבחברה.

לצד הערבים המשותפים שיבחרו יכול קבוצות שונות, בתים ספר או מוסדות חינוך אחרים להגדיר את הערבים המיחדים אותם ולקדם בדרךם החינוכית הייחודית.

ציפורה גוטמן

Tzipora.gu@gmail.com | 050-6781821

ציפורה היא יזמית חברתית בקהילה החרדית. היא מתמקדת בפיתוח מענים הנוגעים לאוכלוסיות בקצה הרץ' וכחthem עתם בעיקר בנושא הנשים:

בתחום נערות בסיכון: היא יסדה וניהלה את מרכז עד' לנערות בסיכון בכונן ברק - מסגרת לימודית עם מעתפת טיפולית לנערות מבתים חרדיים שנשרו ממסגרות הלימוד הפורמליות.

בתחום פגיעות מיניות: היא עוסקת בקידום פרטנות לבניית גשרים בין הקהילה החרדית לממשק בוגר לטיפול וענישה של פוגעים מינית בחברה החרדית ומייגור ההשתקה.

בתחום "היוצאים בשאלת" והקהילה החרדית: פיתוח מודל עבודה משותף בין הורים חרדים לילדייהם שעזבו את העולם החרדי.

ציפורה הקימה כפר ראשון בארץ לנערות חרדיות בסיכון בשיתוף פעולה עם משרד החינוך - המנהל לחינוך התישבותי. לצפורה תואר ראשון בפסיכולוגיה מהאוניברסיטה העברית.

ציפורה שואפת לפתח ולנהל פרויקט בינלאומי העוסק בקידום נערות במצבם סיכון ומצוקה במדינות מתקפות.

"לכל אחד מאננו יש אחריות ליצור עולם טוב יותר. השאייפה שלי לקדם ערכים של שוויון, צדק ובחירה בשדות השונים שבהם אני פועלת".

כפר שירה – כפר ראשון בארץ לנערות חרדיות במצבי סיכון ומצוקה

הפרויקט שלוי הוא תיקון באוירא כפרית לנערות חרדיות במצב סיכון ומצוקה העומד להיפתח בקץ הקרוב בכפר חסידים שבצפון, תחת משרד החינוך- המנהל לחינוך התיישבותי.

מודל הכפר, הראשון מסוגו בארץ, שואב השראה מכפרי הנוער הנמצאים במחוות לחינוך התיישבותי ומודלים מוכילים בחו"ל, והוא מותאם לצורכי הנערות החרדיות. הכפר מהווה קהילה חדשה ומילאה, במקומם זו שאייבדו הנערות עקב חריגותן בקהילה החרדית. תפיסת העולם במקום מושתתת על אמונה בכוחן של הנערות וביכולתן לחתור אחריות על חייהן ולצמוח לגובה עם שורשים עמוקים, למרות המקום הקשה שממנו הן הגיעו.

המקום נבנה כך שייהווה מרחב מוגן בתחום רחב מבחינה פיזית, ובבחינת מגוון המענינים שמצועים לנערות ומתואימים לצורכייהן. הלימודים בכפר ייכנו את הנערות לחיים עצמאיים על-ידי התפתחותם במגוון מסלולים, כאשר אפשרות הבחירה תהיה בידי הנערות עצמן. אופי הלמידה יבטיח את הכנסת הנערות לעמידה במשימות הלימודיות לצד קיום בית מדרש להעמקת מקצועות היהדות. בשעות הפנאי תתקיים לימודים בלתי פורמליות במגוון תחומים, עם דגש משמעותית על התנדבות ותרומה לקהילה.

הכפר יאפשר לנערות תקופה מוגבלת אך משמעותית של יכול כוחותיהן לבנייה ולמיום עצמי. ריחוקן הזמן מהקהילה ומשפחותן יהווה הזדמנות לבנייה מחדש, בדרך שונה, של הקשר עם משפחתן ועם הקהילה. הכפר ייתן מענה חינוכי ורגשי לנערות שMagnitude אלו מרצונן החופשי מתוך מטרה לשיקם את חייהן ולהחזיר לחיק הקהילה עם אמונה באלהוקים, באדם ובעצמם.

מחזירים לה את הקהילה

כפר לנשים חרדיות המאפשר את חזרתן לחיק
הקהילה עם אמונה באלהוקים, באדם ובעצמם.

ר비טל דואק

revitalduek@gmail.com | 054-3090611

הרביטל ניסיון של 20 שנה בחברות הייטק ובסטארטיפים בשוק הישראלי והבינלאומי. היא החלה את דרכה המקצועית בחברות שפיתחו פלטפורמות לימוד מבוססות מחשב בתחום הטכנולוגיה, המדעים, השפות והצרכים המיוחדים. היא הניתה מיזמים הן בתחוםים טכנולוגיים-עסקים והן בתחוםים חברתיים, אף בחיבור ביניהם.

הרביטל בוגרת תכנית המנהיגות CLVA של משרד החוץ האמריקאי. היא בעלת תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול מהטכניון ותואר שני במנהל עסקים מאוניברסיטת בר אילן.

במהלך לימודיה בכית הספר הובילה מהלך רב-מערכת, ביון-מגזרי, שמטרתו גיבוש, פיתוח וניסוי של מודל מערכתי-הוליסטי לחשיפה, קידום והכונה של נערות בתחוםים מדעיים-טכנולוגיים, מתוך שאיפה לשווון זדמנויות, צמצום פער שכר וקידום האינטראס הלאומי-כלכלי.

הרביטל מעוניינת בתפקיד ניהולו כלב העשייה החברתית שיביא לידי ביתוי את יכולותיה: תכנון, בנייה והבנה של יעד תקציב ונגוריותם לתוכניות לעובדה; הובלת פרויקטים ביון-ארגוני; הנהגה ורותמת אנשים, ראייה מערכתית, מחויבות ונאמנות.

“אני מאמין שבאמצעות חינוך אפשר ליצור שינויים עמוקים לאורך זמן. ככל שנפעיל יותר בשדה החינוך, על רבדיו השונים, כך שייתר נערות תבחרנה במקצועות מדעיים-טכנולוגיים בהmarsך דרכן, נSIG חקרה שוויונית יותר, המבוססת על ערכים דמוקרטיים של חופש הבחירה.”

תבנית גילוי האטו"ם לנערות: חשיפה, קידום והכונה של נערות למקצועות מדעיים טכנולוגיים

מחקרים עדכניים מראים כי מגילאי חטיבת הביניים ואילך, נשמר הפער המספרי בין נערים לנערות במקצועות המדעיים כמו פיזיקה, מדעי המחשב והנדסה. שיעור הנערות במקצועות אלו בכתבי הספר התיכוניים הוא 25-30% אחוזים במעט, וככל שעולים במדרגות האקדמיה והתעשייתית יציגן פוחת.

המחקר מעלה כמה תמות מרכזיות של גורמים מעכבים ומוסעים לקידום נערות בתחוםים מדעיים: תפיסות חברתיות, חסמים אישיים של נערות, השפעת קבוצת השווים, השפעת הורים, השפעת מורים וחסמים מערכתיים. ניכר שבכלום יש אתגרים שצורך להתגבר עליהם לפני שלב הבחירה במגמות, בשלב הבחירה במגמות ובהמשך הלימודים.

המניעים שלי לעיסוק בנושא הם שילוב של חתירה לשווון הzdמניות בין המינים, צמצום פער שכר ונעין לאומי. עידוד נערות ללמידה מקצועיים-טכנולוגיים הוא אחד האתגרים החינוכיים-חברתיים הגדולים של ישראל. אני מאמין שככל שנפעיל ביצירתיות בשדה החינוך על רבדיו, שותפיו והאקו-סיסטם שבו הוא פועל, כך יותר נערות תבחרנה במקצועות מדעיים-טכנולוגיים בהמשך דרכן. באופן זה נשים חברה שוויונית יותר ומובוססת על ערכים דמוקרטיים של חופש הבחירה.

הפרויקט שלי מציע ניתוח והגדרה של מודל מערכתי-הוליסטי על-פי עקרונות הקולקטיב אימפקט לייצור שינוי ממשוני לחשיפה, קידום והכוונה של נערות למקצועות מדעיים-טכנולוגיים.

את לא צריכה להשתנות כדי לשנות

תבנית גילוי האטו"ם לנערות

*הנדסה, אומנות, טכנולוגיה ומדעים

הבטולן חאנק | מהדור (פ"ד)

שמערית ברדה

Shimrit.barda@gmail.com | 050-4424392

שמערית היא יועצת ארגונית אסטרטגית, מומחית לשותפות ומנחת קבוצות. היא ניהלה בעבר את היחידה ליעוץ ארגוני במשרד ראש הממשלה. במסגרת תפקידיה ליוותה תהליכי אסטרטגיים בארגון, סייעה למנהיגים בכירים בפיתוח מנהיגות והתוויות דרכם, ושימשה כחברת סגל בכירה בቤת הספר לניהול של המשרד. בעבר עבדה שימרית כיועצת ארגונית בכירה בצה"ל ובמגזר הציבורי והפרטי.

לשימרית תואר ראשון בסוציולוגיה וחינוך ותואר שני לימודי הארגון בחוג לסוציולוגיה באוניברסיטה העברית. עבדה בתיזה שלה עסקה בשיתופי פעולה אקדמי-תעשייה, ומazel היא עוסקת בקידום תהליכי שילוב בין מערכות גופים. שימרית מתעניינת בפיתוח מדיניות ובשותפות בין מגזרים, ומתמחה ברשויות מקומיות. במסגרת זו היא נטلت חלק בתחום שיתוף ברשויות בפריפריה. כמו כן עוסקת שימרית בתחום המאפשר מobicילות חברתית לאוכלוסיות מוחלשות בתחום החינוך והחברה.

”ארץ עיר“ – העיר במעשה המוביליות החברתית

”הזכות לעיר“ היא הזכות לשנות את עצמן על-ידי שנייה העיר
(David Harvey)

הפרויקט ”ארץ עיר“ מציע להתקנון על העיר כיחידה משל האמונה על קידום מוביליות חברתית וחימם מיטביים (well being) לתושביה.

הערים בנויות כמערכות שלמה היכולת לספק שירותים מגוונים ולראות את התושב מלידה ועד בגרות. יתרונה המשמעותי של עיר, בהשוואה למدينة, הוא יכולת לקיים את החיבור בין השירותים השונים: חינוך, רוחחה, תעסוקה, תרבות, ביטחון ושירותים נוספים, ולאפשר את הממשקים ביניהם.

הפרויקט שליל מציע עיר מובילה שתפתח ”הן עירוני“, אשר מבטא את הון החברתי והתרבותי שאדם רוצה דרך חייו בעיר. המנופים המרכזיים לפיתוח הון עירוני יהיו שלוש זירות הפעולה העיקריות הנמצאות בכל עיר: חינוך, תכנון המרחב הציבורי ופיתוח כלכלי.

פרויקט זה יתמקד בזירת החינוך במרחב העירוני, מתוך התפיסה שהחינוך הוא הכללי העיקרי לקידום המוביליות של התושב, ובכך עם מרחב ציבורי המתוכנן ליצור תנאים להשגת רמה גבוהה של איכות חיים, ההן העירוני יגדל הפרויקט גם מצביע על תפקידה החשוב של המנהיגות העירונית ביצירת הדבקה החדשני בין השחקנים השונים בעיר, ומצביע מודל עבודה אפשרי לפורום מוביליות עירוני.

שמיר יגר

yeger450@gmail.com | 052-3798966

שמיר יגר הוא איש חינוך, חוקר ויזם. הקים וניהל את "התחרות הישראלית להיסטוריונים צעירים" - יוזמה לעידוד למידת מחקר מבית מרכז זלמן שזר, משרד החינוך והרשות האירופית EUSTORY. קודם לכן היה שופט בצוות המיסד של בית הספר "חברותא", שם לצד עבדתו כמורה ו��ץ תחום מדעי הרוח עסק גם בפיתוח תוכניות לימודים יהודיות.

שמיר חבר באסיפה הכלכלית ועדת היגיון בראשת האירופית EUSTORY; מייסד ומנהל "התחרות הישראלית להיסטוריונים צעירים"; מרצה מן החוץ בቤת הספר לחינוך באוניברסיטה העברית; מורה מייסד בቤת הספר "חברות&למניות ותרבות"; מנחה פדגוגי ב"מכון ברנקו וויס"

לשמר לראשונה בהיסטוריה כללית ופילוסופיה כמו גם תואר שני בהיסטוריה כללית (בהצטיניות יתרה), שניהם מאוניברסיטת חיפה. בימים אלו מסיים כתיבת דוקטורט באוניברסיטת העברית אודות במערכת החינוך בריר השלישי.

שמיר מתעניין בקידום מערך החינוך המקצועי – טכנולוגי, חקר ופיתוח תחום הוראת ההיסטוריה וחיזוק הקשרים שבין עולם האקדמיה לבתי הספר.

"אני שוכף ליצור מערכת חינוכית שתפעל כך שהאנושיות, הן שבסמוריה והן שבתלמידיה תשמש לעולם תכלית וללא רק אמצעי".

חינוך הומניסטי-מקצועי

כאשר בוחנים את מטרו הנוכחי של החינוך המקצועי-טכנולוגי בישראל מתגלה תמונה עגומה למדי. לפחות שישה עשורים של הזנחה ומייעוט תקציבים הובילו להידרדרות ברמת המתקנים, תכניות הלימודים והכשרת כוח האדם. אין בכך משום קבוע גורפת שהמערכת איננה מתפקדת קיימים איהם בולטים של הצלחה ומצוינות, בתיה ספר ומוסגרות חינוכיות המקיימות תהליכי לימודים ועריכים ברמה גבוהה. אולם חרף המשאבים שהושקעו בתחום זה בעשור החולף, קיימת נסיגת ברמת ההכשרה ואייקות החינוך להם זוכים הלומדים במערכות הללו.

הפרויקט שלי, חינוך הומניסטי-מקצועי, מציע מענה לצורך בפיתוח מודל חלופי לחינוך המקצועי-טכנולוגי. מודל שורשיו יהיו נטוועים היבר במרחב התרבותי-ההיסטורי של הקהילות השונות המרכיבות את פיסיפס הזהויות המגוון של החברה הישראלית, אך בה בעת יעניק מענה רלוונטי למציאות התעסוקתית המשתנה תמיד.

חינוך הומניסטי-מקצועי הוא חזון המבקש לשנות את הפרדיגמה הקיימת: מקום להמשיך לרבות את החינוך בשירות הטכנולוגיה וההכשרה המקצועית, אני מציע אלטרנטיבתה פדגוגית המתיחסת לתלמידים כתלמידים בפני עצמן, לשם כך פותחה טקסטונומיה "יהודית ללמידה ולהוראה, שבמרכזו ניצב מושג ה"טכנולוגיה" כziej מרכזי לתהילך הלמידה דרך פריזמה מרובעת: הכרת הטכנולוגיה; הבנת הטכנולוגיה; המצאת הטכנולוגיה; הכוונת הטכנולוגיה. כל אחת מהרמות הללו נועדיה לפחות מינימלית ודריכי חשיבה שונות בקשר התלמידים ולהקנות להם כרטיס כניסה איקוני לעולם המחר.

